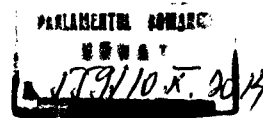

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1924
2102014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor de șomaj și stimularea forței de muncă*”, inițiată de domnul deputat PD-L Cezar-Florin Preda și un grup de deputați aparținând Grupului parlamentar al PD-L (Bp. 337/2014).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor de șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se ca pentru persoanele care au vechime neîntreruptă în câmpul muncii de cel puțin 35 de ani la data depunerii cererii pentru a beneficia de șomaj la agențiile de ocupare a forței de muncă, indemnizația de șomaj să se acorde până la data îndeplinirii condițiilor legale de pensionare pentru limită de vârstă.

În această situație, se propune ca indemnizația de șomaj să reprezinte 75% din valoarea indicatorului social de referință în vigoare la data stabilirii acesteia, la care se adaugă o sumă calculată prin aplicarea unei cote procentuale de 10% asupra mediei salariului de bază lunar brut pe ultimele 12 luni de stagiul de cotizare.

În motivarea soluțiilor legislative propuse se arată că la sfârșitul lunii martie 2014, erau înregistrați în România un număr de 503.702 șomeri, din care 11,6% reprezintă numărul total al șomerilor indemnizați cu stagiul de cotizare de peste 35 de ani și al celor indemnizați cu vârsta de peste 55 de ani.

Potrivit Expunerii de motive, măsura propusă are în vedere persoanele care au vechime neîntreruptă în muncă și care își doresc prelungirea vieții active, dar nu

reuşesc, sub condiția acceptării oricărui loc de muncă și participării la cursuri pentru stimularea ocupării și de formare profesională oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

II. Observații

1. Scopul urmărit de inițiator prin această propunere legislativă se referă la asigurarea unui nivel sporit de protecție socială pentru lucrătorii vârstnici care și-au pierdut locul de muncă și care au acumulat o vechime neîntreruptă în câmpul muncii de cel puțin 35 de ani, prin reglementarea unei situații speciale, de extindere, a perioadei de acordare a indemnizației de șomaj, până la data îndeplinirii condițiilor legale de pensionare pentru limită de vârstă.

Întrucât, măsura propusă este de natură a determina un impact deosebit asupra bugetului asigurărilor pentru șomaj, invocăm, în acest context, situația deosebită a acestui buget asupra căruia a fost generată, cu o accentuare în perioada de vârf a crizei, o presiune financiară deosebită. La acest moment, bugetul asigurărilor pentru șomaj se află sub presiunea asigurării resurselor atât pentru plata indemnizațiilor de șomaj, cât și pentru finanțarea măsurilor active pentru stimularea ocupării forței de muncă și a măsurilor speciale de protecție socială acordate lucrătorilor concediați colectiv. Drept urmare, apreciem că promovarea unor măsuri suplimentare susținute financiar din acest buget nu sunt indicate la acest moment.

De asemenea, în ceea ce privește impactul financiar al măsurilor preconizate, precizăm că potrivit art. 15 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, *"În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative/măsuri/politici a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, se va întocmi o fișă financiară, care va respecta condițiile prevăzute de Legea nr. 69/2010. În această fișă se înscriu efectele financiare asupra bugetului general consolidat, care trebuie să aibă în vedere:*

a) *schimbările anticipate în veniturile și cheltuielile bugetare pentru anul curent și următorii 4 ani;*

b) *estimări privind eşalonarea creditelor bugetare și a creditelor de angajament, în cazul acțiunilor anuale și multianuale care conduc la majorarea cheltuielilor;*

c) *măsurile avute în vedere pentru acoperirea majorării cheltuielilor sau a minusului de venituri pentru a nu influența deficitul bugetar".*

În raport de aceste dispoziții legale, este necesar să se precizeze, în Expunerea de motive, mijloacele necesare pentru acoperirea cheltuielilor, precum și efectele asupra bugetului general consolidat. De altfel, această obligație este prevăzută și de prevederile art. 7 alin. (1) din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările și completările ulterioare*, conform căreia: *„ (1) În cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte:*

a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară”.

2. Totodată, considerăm că o perioadă prelungită de acordare a indemnizației de șomaj acestor persoane contravine principiului de bază al *Legii nr. 76/2002*, care pune un accent deosebit pe stimularea ocupării și activarea persoanelor șomere, prin participarea la măsurile active. Apreciem că o proliferare a sprijinului pasiv afectează în mod negativ gradul de activizare a șomerilor în ceea ce privește decizia căutării și ocupării unui loc de muncă, motiv pentru care Guvernul susține focalizarea resurselor disponibile la nivelul bugetului asigurărilor pentru șomaj către finanțarea prioritară a măsurilor active de ocupare, în detrimentul prelungirii perioadei de acordare a indemnizației de șomaj.

3. Este cert că România, ca și restul lumii occidentale, realizează o tranziție rapidă către o piață a muncii în care forța de muncă este în curs de îmbătrânire. De asemenea, prin reducerea treptată a natalității și creșterea ponderii populației vârstnice, sporirea numărului pensionarilor prin politica de retragere timpurie de pe piața muncii la nivelul țării noastre s-a produs îngustarea segmentului de dependenți tineri în raport cu populația activă și sporirea segmentului pensionarilor.

În contextul în care rata ocupării lucrătorilor în vârstă de 50-64 ani a înregistrat nivelul de 50,3% în anul 2013, la o distanță de 9 puncte procentuale față de media Uniunii Europene 28, creșterea gradului de participare economică a lucrătorilor vârstnici a devenit o preocupare majoră. Este, astfel, indispensabilă evitarea scoaterii premature a lucrătorilor vârstnici din activitate și prelungirea duratei vieții lor profesionale.

Stimulentele financiare pentru angajatori, serviciile de consiliere și orientare în carieră, dezvoltarea de planuri individuale de carieră pentru noi oportunități de muncă, formare profesională în afara locului de muncă sunt câteva exemple de măsuri pentru lucrătorii și șomerii vârstnici dedicate facilitării reînțoarcerii acestora pe piața muncii sau creșterii nivelului lor de angajabilitate.

De asemenea, parte a unei abordări comprehensive privind nevoia securizării sociale crescute și participării de piața muncii a lucrătorilor seniori sunt și măsurile de tipul: programe de lucru flexibile, intervenții privind organizarea muncii, etc.

În România, există prevederi legislative pentru stimularea angajatorilor care recrutează șomerii de 45 de ani și peste și șomerii aflați în apropierea vârstei de pensionare, la 5 ani înainte de îndeplinirea condițiilor pentru pensionarea de limită de vârstă ori pentru pensionarea anticipată parțială. Pentru aceștia, în baza *Legii nr. 76/2002*, se oferă o serie de facilități reprezentând stimulente pentru angajarea și menținerea în ocupare a lucrătorilor vârstnici. Angajatorii care creează noi

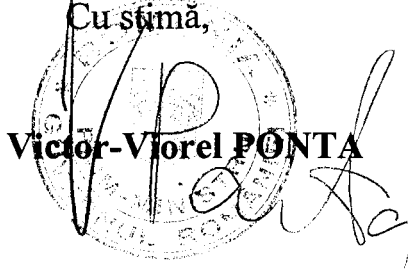
oportunități de angajare pentru șomerii de peste 45 de ani primesc lunar, pe o perioadă de 12 luni, pentru fiecare angajat de acest fel, o sumă egală cu valoarea Indicatorului Social de Referință (ISR). Angajatorii au obligația menținerii raporturilor de muncă cel puțin 18 luni cu aceste persoane. De asemenea, dacă angajatorii recrutează șomeri vârstnici care mai au 5 ani până la îndeplinirea condițiilor pentru a solicita pensia anticipată parțială sau de acordare a pensiei pentru limită de vârstă, beneficiază lunar, până la atingerea acestor vârste, de suma echivalentă valorii ISR. Scopul acestor măsuri este de a spori angajabilitatea lucrătorilor de 45 de ani și peste și a facilita integrarea pe piața muncii.

Guvernul promovează alternativa mobilizării lucrătorilor vârstnici în direcția creșterii participării acestora pe piața muncii și prelungirii vieții lor profesionale, care nu vor comporta doar avantaje financiare, grație creșterii veniturilor și viitoarelor drepturi de pensie, ci și alte avantaje, mai puțin cuantificabile, de ordin calitativ, precum ameliorarea bunăstării individuale dar și a stimei de sine a indivizilor, încurajarea schimburilor între generații, promovarea diversității de vârstă în ocupare, etc.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului